

योगेश्वरास्तदभेदेन भजतामनुग्रहभाक्कमन्यमानाः स्वामिभृत्यभावेन भजतामप्यनुग्रहंप्रार्थयमानाः स्तुवंति द्वाभ्याम् प्रेयानिति विश्वात्मनि परब्रह्मणि त्वयिय आत्मनः पृथक्त्वं नेक्षेत अमुतः अमुष्मादन्यः तेप्रेष्ठो नास्ति आत्मनो जीवान् पृथक्नेक्षेतेति वा हेवत्सल भक्तजनप्रिय अनन्यवृत्त्या अव्यभिचारिण्या भक्त्या भजतोऽनुग्रहाणेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अव्यभिचारिणी भक्तिः कथं स्याद्भजनीयानां बहुत्वादित्याशंक्याहुः जगत उद्भवादिषु निमित्तेषु देवतो जीवादृष्टाद्बहुधा भिद्यमाना गुणाय स्यात्स्वमाययात्मनि स्वरूपे रचिता ब्रह्मादिभेदमतिर्येन तस्मै स्वसंस्थया केवलस्वरूपावस्थाने न च विनिर्वर्तितो भेद भ्रमो गुणाश्च तद्धेतव आत्मनियेन तस्मै ॥ ३९ ॥ शब्दब्रह्मस्तौति नमस्त इति श्रितं स्वीकृतं सत्त्वं येन अतः भक्त्यादिफलप्रसवित्रे

योगेश्वरा ऊचुः प्रेयान्न तेऽन्योऽस्य मुतस्त्वयि प्रभो विश्वात्मनीक्षेन्न पृथग्य आत्मनः ॥ अथापि भक्त्येशतथोपधावतामनन्यवृत्त्याऽनुग्रहाण वत्सल ॥ ३८ ॥ जगदुद्भवस्थितिलयेषु देवतो बहुभिद्यमान गुणयात्ममायया ॥ रचितात्मभेदमतये स्वसंस्थया विनिर्वर्तित भ्रमगुणात्मने नमः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच नमस्ते श्रितसत्त्वाय धर्मादीनां च सूतये ॥ निर्गुणाय च यत्काष्ठां नाहं वेदापरेऽपि च ॥ ४० ॥ अग्निरुवाच यत्तेजसाऽहं सुसमिद्धतेजा हव्यं वहस्वध्वर आज्यसिक्तम् ॥ तं यज्ञियं पंचविधं च पंचभिः स्विष्टं यजुर्भिः प्रणतो स्मियज्ञम् ॥ ४१ ॥

सत्त्वगुणत्वं निर्गुणत्वं चैकस्य कथमित्याशंक्याह यस्य काष्ठांतत्त्वं नाहं वेदमि अपरे ब्रह्मादयश्च न विदुस्तस्मै ॥ ४० ॥ अग्निस्तु यज्ञमूर्तिप्रणमति यस्य तेजसा सुष्टुसमिद्धं प्रदीपं तेजो यस्य सोऽहं प्रशस्ते अध्वरे हविर्वहामि तं यज्ञियं यज्ञायहितं पालकम् यज्ञं यज्ञमूर्तिम् पंचविधत्वं मैतरेयके उक्तम् स एष यज्ञः पंचविधोऽग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्या निपशुः सोम इति पंचभिर्यजुर्भिर्मित्रैः स्विष्टं सुपूजितम् तथा च श्रुतिः ओश्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पंचाक्षरं द्यक्षरो वषट्कारः स्मृतिश्च चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च हूयते च पुनर्द्वाभ्यां समे विष्णुः प्रसीदत्विति ॥ ४१ ॥